

СТАНОВИЩЕ

От Доц. д-р Мартин Константинов Бърнев, д.м.
Доцент в Катедра „Ортопедия и травматология към МУ- Варна
Началник клиника „Ортопедия и травматология“, МБАЛ „Света Анна“ АД – Варна

ЧЛЕН НА НАУЧНО ЖУРИ ИЗБРАНО СЪС ЗАПОВЕД № Р-109-46 /16.01.2026 г.
НА РЕКТОРА НА МЕДИЦИНСКИ УНИВЕРСИТЕТ
„ПРОФ. Д-Р. ПАРАСКЕВ СТОЯНОВ“ - ВАРНА

Относно: дисертационния труд за присъждане на образователна и научна степен „Доктор“ в област на висше образование 7. Здравеопазване и спорт, професионално направление 7.1. „Медицина“, научна специалност „Ортопедия и травматология“, изготвен от д-р Петър Валентинов Петков, редовен докторант към Катедра по Ортопедия и травматология, Факултет Медицина, Медицински университет „Проф. д-р Параскев Стоянов“ - Варна.

Тема на дисертационния труд „Посттравматична скованост на лакътната става“

Научен ръководител: проф. д-р Димитър Иванов Райков, д.м.н

Представеният комплект документи на хартиен и електронен носител е в съответствие с изискванията на Закона за развитие на академичния състав в Република България /ЗРАСРБ/, Правилника за прилагане на ЗРАСБ и Правилника за развитието на академичния състав в Медицински университет /МУ/-Варна.

Биографична справка на кандидата

Д-р Петър Валентинов Петков е роден на 24.07.1990 г. в град Русе, където през 2009 г. завършва средното си образование в Езикова гимназия „Гео Милев“. През 2015 г. завършва висше образование по медицина с образователна- квалификационна степен „магистър“ към МУ-Варна. Придобива специалност по Ортопедия и травматология през 2021 г. Понастоящем д-р Петков е студент последна година по магистърска програма Здравен Мениджмънт към Медицински университет- Варна.

Неговият професионален лекарски път започва през 2016 г. , когато е назначен като лекар-специализант към Отделението по Ортопедия и травматология на МБАЛ „Света Анна“ гр. Варна.

От 2021 г. д-р Петков работи към ДКЦ 4- гр. Варна, а от 2023 г. като лекар- специалист към МБАЛ „Майчин Дом“.

Д-р Петър Петков има редица участия в международни и български конференции и конгреси, взема участие в два национални проекта към Медицински университет Варна- Повишаване на транслационните постижения в медицината (MUVE-TEAM) и Фонд Наука.

Допълнителни професионални квалификации и специализации:

- 01.02.17г. курс по артроскопия на лакътна става върху замразени кадаври – Солун, Гърция (1st Seminar of Elbow Arthroscopy on Fresh Frozen Cadaveric Specimens)
- От 02.02.17 до 04.02.17г. курс по сухожилни транспозиции на горен крайник върху замразени кадаври – Солун, Гърция (e 3rd Seminar on tendon transfers of the upper limb on fresh frozen cadaveric specimens)
- От 12.11.21 до 14.11.21г. курс: „АО Trauma Course – Basic Principles of Fracture Management
- Курс FESSH Academy Foundation Course in hand surgery 28 February – 2 March 2024 in Budapest, Hungary
- Курс за следдипломна квалификация по ВСД: Ендопротезиране на стави в база за обучение: УМБАЛ "Св.Марина" ЕАД - Варна, 30-дневен.

Актуалност на проблема

Посттравматичната лакътна скованост представлява едно от най-честите и клинично значими усложнения след травматични увреждания и оперативни интервенции в областта на лакътната става. Поради сложната анатомия и биомеханика на лакътя, дори минимални структурни увреди могат да доведат до съществено нарушение на ставната функция, най-често изразено чрез ограничение в обема на движение.

Нарушаването на нормалната ставна архитектура вследствие на фрактури, лигаментарни увреди, постоперативни промени или продължителна имобилизация води до развитие на фиброзни промени, капсулна контрактура и вторични дегенеративни процеси. В клиничната практика посттравматичната лакътна скованост често има инвалидизиращ характер и значително ограничава функционалния капацитет на горния крайник, с неблагоприятно отражение върху ежедневната активност и трудоспособността на пациентите.

Изборът на терапевтичен подход при посттравматичната лакътна скованост зависи от редица фактори, включително тежестта и давността на контрактурата, вида на първичното увреждане, проведеното оперативно или консервативно лечение, както и общото състояние на пациента. В съвременната ортопедична практика ефективният мениджмънт на това състояние

изисква комплексен и поетапен подход, при който своевременното започване на функционално лечение има ключово значение за крайния резултат.

Настоящото изследване предлага сравнителен анализ на функционалното възстановяване при пациенти с посттравматична лакътна скованост, като поставя акцент върху времето на започване на активното раздвижване като основна терапевтична променлива. Проучването е проведено върху клинична извадка, която позволява извършването на статистически анализ и обективна оценка на функционалните резултати при различен времеви старт на рехабилитационния процес.

В рамките на изследването оценката на терапевтичната ефективност е фокусирана върху функционалните резултати и възстановяването на ставната подвижност, като основни показатели за успешен изход от лечението, в съответствие със съвременните ортопедични критерии за функционална оценка на лакътната става.

Структура на дисертацията

Дисертационният труд на д-р Петър Валентинов Петков е представен в 124 стандартни страници, в десет раздела с адекватно съотношение. Онагледен е с 19 фигури, 9 таблици, 7 графики и 6 приложения.

Структурата е според изискванията, посочени в Правилника за развитие на академичния състав на МУ-Варна. Представената библиография с е състои от 172 източника, от които 2 на кирилица и 170 на латиница, като 54 % са от последните 5 години.

Литературен обзор

В литературния обзор подробно са разгледани етиологията, патогенезата, класификацията и клиничната картина на посттравматичната лакътна скованост.

Представени са утвърдените към момента терапевтични подходи, както оперативни, така и консервативни.

Обобщени и систематизирани са публикуваните до момента проучвания, разглеждащи хирургичните и нехирургичните методи на лечение при пациенти с лакътна скованост.

Подробно са описани основните характеристики на консервативното лечение, включително използваните видове ортези и приложението на физикални фактори в лечебния процес.

Цел, задачи и хипотези

В основата на дисертационния труд стои ясно формулирана цел- да се направи сравнителна оценка на функционалното възстановяване според фактора „начало на

раздвижването“ на лакътната става: на 14-ти ден (ранно начало) и след 30-ти ден (късно начало), при вече диагностицирана ПТЛС.

Задачите и хипотезите са логично формулирани съобразно предварителните проучвания и подчинени на поставената цел.

Методика и дизайн на проучването

В проучването са включени общо 90 лица от двата пола на възраст между 18 и 70 години, след остра травма/оперативна интервенция в лакътната става. Пациентите са разпределени на случаен принцип в две групи, всяка с по 45 човека. Пациентите са проследени в три времеви пункта: T^1 – при сваляне на имобилизацията, T^2 – 15-ти ден след сваляне на имобилизацията и T^3 – 30-ти ден след сваляне на имобилизацията.

За постигане на заложените цели са проучени и анализирани необходими данни: анамнестични данни, функционален статус, пациентите попълват скала за функционална оценка на лакътната става: Mayo Elbow Performance Score (MEPS) и Visual analog scale;

Докторантът е избрал подходящи статистически методи, даващи пълна и достоверна оценка на данните, съобразно целта на представеното проучване.

Резултати и обсъждане

Резултатите отговарят на поставените задачи. Дисертантът добре е синтезирал и онагледил с таблици, фигури и графики разпределението на пациентите в двете групи и получените резултати.

Данните от проведеното дисертационно изследване показват категорични и статистически значими резултати на консервативното лечение на постравматична лакътна скованост. Отчетено е съществено намаляване на болковата симптоматика значително увеличаване на обема на движение в лакътната става, както и подобрене на функционалните резултати, измерени чрез Mayo Elbow Performance Score (MEPS). Освен различията между двете терапевтични групи, при които пациентите от Група „1“ достигат по-бързо функционалния капацитет в сравнение с тези от Група „2“, се наблюдават и важни вариации във възстановителния процес при различните етиологични подгрупи. Наблюдава се тенденция за по-добри функционални резултати в Група „2“ при ден 1 (сваляне на имобилизацията), поради по-ниско изразения или липсващ болкови симптом.

Резултатите от изследването показват, че ранното започване на рехабилитация (още след 14-ия ден) води до по-бързо и по-пълно функционално възстановяване, в сравнение с късното начало на мобилизация (след 30-ия ден). Това има пряко практическо отражение.

На базата на получените резултати се очертава възможност за оптимизиране на диагностично-терапевтичните алгоритми чрез ранно идентифициране на пациенти с повишен риск от развитие на лакътна скованост и своевременното им включване в целенасочени рехабилитационни програми.

В труда е подчертано и значението на индивидуализирания терапевтичен подход, при който се комбинират различни физиотерапевтични методи с аналгетично, противооточно, противовъзпалително и функционално насочено действие. Този комплексен подход води до по-добри функционални резултати и притежава потенциал за широко приложение в ежедневната ортопедична практика.

В заключение са обобщени най-важните резултати на проучването. Синтезирани са пет формулирани извода, които дават обобщена информация за резултатите от проведеното проучване и отговарят напълно на поставените цели и задачи.

Дисертационният труд е обсъден и насочен за защита на Катедрен съвет на Катедра по Ортопедия и травматология състоял се на 17.12.2025 г.

Публикации свързани с дисертационният труд

С темата на научния труд са свързани 2 пълнотекстови публикации представени от д-р Петър Валентинов Петков в периодични научни издания.

Автореферат

Авторефератът е структуриран в съответствие с изискванията, съдържанието му корелира на дисертационния труд.

Критични бележки и препоръки

Представена е добре направена и систематизирана писмена работа съобразена с нормативните изисквания за такъв формат стандарти. Настоящата презентация на д-р Петков утвърждава и доразвива необходимостта от мултидисциплинарния подход при персонализираното лечение на пациентите с травми на опорно двигателния апарат по специално супракондилните

фрактури на раменната кост. Тя се явява ,като още едно доказателство за добрата екипна и технологична колаборация в съвременната травматология.

За мен в частност , а и по принцип за нашата оперативна специалност малко ми липсва практическата насоченост в работата , а именно влиянието на изборът на конкретен хирургичен достъп и имплант ,както и начинът на неговото пласиране и отношението им към степента на лакътна скованост. Тази препоръка не намалява стойността на предложения труд, но би могла да даде начало за последващи изследвания и доразвиване на постигнатите досегашни добри резултати

Заключение

Представения за становище дисертационен труд на д-р Петър Валентинов Петков е методологично издържан, с ясно формулирана цел и задачи, с конкретни и добре обосновани изводи и актуален принос в науката.

Предоставените материали отговарят на всички изисквания на Закона за развитие на академичния състав на Република България (ЗРАСРБ), Правилника за прилагане на ЗРАСРБ и Правилника на МУ-Варна.

Въз основа на направеното изложение давам своята положителна оценка и предлагам на уважаемите членове на научното жури да гласуват положително за присъждане на образователна и научна степен „Доктор" по Медицина на д-р Петър Валентинов Петков в научна специалност по „Ортопедия и травматология".

19.06.2026

гр. Варна

Изготвил станова

(Доц. д-р Мартин Константинов Бъриев, д.м.)

Заличено на основание чл. 5,
§1, б. „В" от Регламент (ЕС)
2016/679